

Almindelige bemærkninger

Nærværende forslag til landstingslov er udarbejdet med baggrund i den på landstingets forårssamling 1995 fremsatte "redegørelse om arbejdet på inddrivelsesområdet" og den i tilknytning hertil af skatteudvalget afgivne betænkning.

Forslaget omhandler inddrivelse af Grønlands Hjemmestyres og de grønlandske kommuners fordringer. Forslaget supplerer lov om rettens pleje i Grønland således, at på visse punkter udvider forslaget nogle af bestemmelserne i lov om rettens pleje i Grønland til at omfatte yderligere fordringstyper. På andre områder udbygger forslaget de regler, der er fastsat i lov om rettens pleje i Grønland.

Forslaget bevirker ikke nogen ændringer i de regler om inddrivelse som er fastsat i de respektive landstingslove og -forordninger. Forslaget tilsigter således alene at supplere de regler, der er fastsat i de respektive landstingslove og -forordninger.

Det er hensigten, at forslaget skal forbedre mulighederne for inddrivelse af det offentliges tilgodehavender hos borgere og virksomheder samt forebygge, at der opstår restancer til det offentlige.

De initiativer, der foreslås med henblik på at forbedre det offentliges inddrivelsesmuligheder, fremgår af §§ 2, 3, 4 og 5, mens de initiativer, der primært sigter mod at forebygge at der opstår restancer til det offentlige, er indeholdt i § 6.

I § 2 foreslås visse offentlige fordringstyper overflyttet, således at de kan gøres til genstand for umiddelbare fagedforretninger. I § 3 åbnes for, at aftaler mellem skyldner og pantefogden om tilbageholdelse i udbetalinger af penge, der

---

EM 1995/9

SDI j.nr. 08-05-75

tilkommer skyldner, skal efterkommes af den, der modtager pålæg herom. I § 4 gives der indtrædelsesadgang for nogle nærmere bestemte fordringstyper ved udbetaling af overskydende skat. I § 5 foreslås indført solidarisk hæftelse for visse fordringstyper, og i § 6 etableres der adgang for kommunalbestyrelsen og landsstyret til at tage hensyn til om virksomheder, der skal antages til at udføre opgaver for det offentlige, har restancer til det offentlige vedrørende erhvervsudøvelse.

I § 7 og § 8 foreslås fastsat regler vedrørende oplysningspligt. Disse regler tilsigter at forbedre pantefogdens informationsgrundlag og dermed i sidste ende inddrivelsesmulighederne.

Da forslaget i væsentlig grad knytter sig til lov om rettens pleje i Grønland og dermed til Folketingets kompetenceområde, har der været ført drøftelser med Justitsministeriet omkring forslaget. Endvidere har der været nedsat en arbejdsgruppe med deltagelse af Lovkontoret, Direktoratet for Erhverv, Trafik og Forsyning, Direktoratet for Sociale Anliggender og Arbejdsmarked, Direktoratet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Økonomidirektoratet, Nuuk Kommune og KANUKOKA.

Lovforslaget i sig selv medfører ikke øgede administrative udgifter, hverken for Hjemmestyret eller kommunerne.

Det må dog påregnes, at en stigning i inddrivelseseffektiviteten kombineret med en øget indsats med henblik på forebyggelse af restancers opståen forudsætter øget tilførsel af ressourcer til området både kommunalt og i Hjemmestyret.

For kommunernes vedkommende vil der i givet fald primært blive tale om øget ressourceforbrug til uddannelse af personale. Det skønnes at udgifter hertil for samtlige kommuner i de kommende 2 år vil beløbe sig til ca. 2 mio. kr., hvorefter de årlige udgifter formentlig vil kunne holdes indenfor en samlet økonomisk ramme på 0,5 mio. kr.

For Hjemmestyrets vedkommende vil der i givet fald for at imødekomme en øget uddannelsesaktivitet for de kommunale incassokontorers medarbejdere samt, som følge af at Skattedirektoratet forventes at blive bemyndiget til at afgive instrukser til de kommunale incassokontorer, øget tilsyns- og bistandsrejseaktivitet, blive behov for øgede årlige bevillinger i størrelsesordenen 800.000 kr.

Endvidere bør man være opmærksom på, at en eventuel beslutning om etablering af et fælles offentligt skyldnerregister vil indebære udgifter til såvel anlæg som driftsomkostninger.

Det forventes, at virkningen af forslaget til landstingslov og de ovenfor beskrevne administrative tiltag på området samlet vil resultere i en ikke uvæsentlig nedbringelse af restancerne til det offentlige både som følge af stigende inddrivelse og som følge af bedre forebyggelse af restancernes opståen.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

I § 1 fastlægges lovens anvendelsesområde. Det foreslås således fastsat, at landstingsloven skal vedrøre inddrivelse af Grønlands Hjemmestyres og de grønlandske kommuners fordringer.

Forslaget vedrører det offentlige fordringskrav på områder, hvor Grønlands Hjemmestyre har overtaget kompetencen fra rigsmyndighederne enten i medfør af Lov om Grønlands Hjemmestyre eller i medfør af senere af Folketinget gennemførte love, som har overført kompetencen.

I forhold til visse fordringstyper, som er omfattet af hjemmestyrelovgivning, fastsættes der i Lov om rettens pleje i Grønland (retsplejeloven) kapitel 7 en række nærmere bestemmelser. Nærværende landstingslov har ikke til hensigt at ændre på den i retsplejeloven foretagne regulering, men søger for disse fordringstypers vedkommende på nærmere bestemte punkter at supplere retsplejeloven.

Om forholdet til retsplejeloven gælder, at retsplejeloven har forrang for landstingsloven, således at landstingsloven fuldt ud respekterer de bestemmelser, der er fastsat i retsplejeloven, herunder at såfremt der måtte vise sig at være modstrid mellem retsplejeloven og landstingsloven, går retsplejeloven forud for landstingsloven.

I stk. 2 opregnes en række landstingslove og -forordninger som landstingsloven foreslås at finde anvendelse på. Vedrørende forholdet mellem inddrivelsesbe-

---

EM 1995/9

SDI j.nr. 08-05-75

stemmelser, som er fastsat i disse love og forordninger og reglerne i denne landstingslov gælder, at denne landstingslovs regler supplerer reglerne i de omfattede landstingslove og -forordninger i det omfang denne landstingslovs regler ikke er i uoverensstemmelse med reglerne i disse. I tvivlstilfælde går de enkelte landstingslove og -forordningers egne inddrivelsesregler således forud for reglerne i denne landstingslov.

I stk. 3 angives hvilke fordringstyper i øvrigt landstingsloven endvidere foreslås at finde anvendelse på. Dette omfatter borgeres og virksomheders forpligtelse til betaling af varme, el, vand, daginstitutions- og dagplejepladser, renovation og skorstensfejning. Særligt vedrørende daginstitutions- og dagplejepladser bemærkes, at det offentliges fordringer hidrørende fra offentlige dagplejeordninger, fritidshjem, børnehaver, vuggestuer o.l. omfattes af bestemmelsen.

Til § 2

Bestemmelsen sikrer, at de offentlige fordringskrav, som udspringer af § 3, stk. 4 og 5, landstingsforordning om erhvervsuddannelse, uddannelsesstøtte og erhvervsvejledning, landstingsforordning om hjælp fra det offentlige og Hjemmestyrets og kommunernes fordringer på betaling af daginstitutions- og dagplejepladser samt skorstensfejning, kan tvangsfuldbyrdes efter reglerne i lov om retspleje i Grønland kap. 7, § 1, stk. 2.

Fordringerne kan i medfør af bestemmelsen tvangsfuldbyrdes ved umiddelbare fogedforretninger. Dette indebærer, at der kan iværksættes tvangsinddrivelse af fordringerne alene på grundlag af en konstatering af deres eksistens. Det er herefter ikke en forudsætning, at der inden iværksættelse af tvangsfuldbyrdelse erhverves dom, indgås indenretligt forlig eller opnås andet særligt retsgrundlag, som fastslår en fordrings eksistens.

Som følge af henvisningen til retsplejelovens regler vil fordringerne kunne fuldbyrdes på den måde og med de begrænsninger retsplejeloven foreskriver,

fx. kan tilbageholdelse i udbetalinger af penge, der tilkommer skyldner, med henblik på at opnå dækning af de omhandlede fordringer i intet tilfælde ske med mere end en tredjedel af det, der tilkommer skyldneren, efter at kildeskat er fradraget.

Tvangsfuldbyrdelsen vil kunne omfatte udlæg, jf. retsplejelovens kapitel 7, § 6, og tilbageholdelse i udbetalinger af penge, der tilkommer skyldner, jf. retsplejelovens kapitel 7, § 12.

Til § 3

Det foreslås, at aftaler mellem skyldner og pantefogden vedrørende fordringer omfattet af § 1 om tilbageholdelse i udbetalinger af penge, der tilkommer skyldner skal efterkommes af den, der modtager pålæg om at foretage tilbageholdelse.

For de fordringstyper, som både er omfattet af nærværende landstingslov og af opregningen i retsplejelovens kapitel 7, § 1, stk. 2 får bestemmelsen betydning som et supplement til den i retsplejeloven foretagne regulering.

Pligten til at efterkomme en aftalt tilbageholdelse indtræder fra det tidspunkt, hvor pålægget kommer frem til modtageren. Tilbageholdelse skal iværksættes på det tidspunkt, som er angivet i pålægget under forudsætning af, at denne er kommet frem forinden det angivne tidspunkt.

Er der indgået en frivillig aftale mellem skyldner og pantefogden, er pantefogden afskåret fra at udstede et tvangsmæssigt tilbageholdelsespålæg, medmindre pantefogden skriftligt har hævet aftalen overfor skyldner, og senest samtidig med fremsendelse af det tvangsmæssige tilbageholdelsespålæg, tilbagekalder det pålæg, som udspringer af aftalen mellem skyldner og pantefogden.

Kompetencen til indgåelse af frivillige aftaler foreslås henlagt til pantefogden

for at sikre den bedste mulighed for koordination mellem tvangsmæssige tilbageholdelsespålæg, der i retsplejeloven er henlagt til pantefogden, og pålæg der udspringer af frivillige aftaler. I praksis er det som oftest også pantefogden, der varetager opgaven med udstedelse af tvangsmæssige tilbageholdelsespålæg for skattekrav. Uanset kompetencen foreslås henlagt til pantefogden, kan pantefogden foretage delegation i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige principper.

Forslaget har baggrund i, at det i dag ikke er muligt at gennemtvunge overfor den, der udbetaler penge til en skyldner, at der skal ske tilbageholdelse i udbetalingen, når der er tale om en frivillig aftale mellem skyldner og pantefogden. Forslaget tager hensyn til, at det nogle gange er mere hensigtsmæssigt for det fortsatte samarbejde mellem skyldner og pantefogden, at der indgås frivillige aftaler, fremfor at pantefogden ensidigt gennemfører tvangsmæssige foranstaltninger, eksempelvis i form af løntilbageholdelsespålæg. I andre tilfælde vil det kunne være hensigtsmæssigt, om den i retsplejeloven fastsatte tredjedelsgrænse for sådanne tilbageholdelser kan overskrides i form af, at der kan indgås frivillige aftaler mellem skyldner og pantefogden om en højere tilbageholdelsesprocent. Endeligt er der tilfælde, hvor skyldnere ønsker etableret tilbageholdelsesordninger for at dække de løbende regninger. Efter de nuværende regler kan der kun udstedes tilbageholdelsespålæg, hvis skyldner er i restance med sin betaling.

Det understreges, at der skal være tale om frivillige aftaler, hvor skyldner selv og ved sin underskrift accepterer, at der foretages tilbageholdelse, ligesom skyldneren til enhver tid er berettiget til at opsige aftalen, idet vedkommende dog må være opmærksom på, at pantefogden i så fald har adgang til at iværksætte tvangsfuldbyrdelse af eventuelle restancer.

I stk. 2 fastlægges hvilke udbetalinger, der kan foretages tilbageholdelse i. Der er her tale om et sammenfald med de udbetalinger, der kan foretages tvangsmæssig tilbageholdelse i efter § 81 i indkomstskatteloven.

Med stk. 3 foreslås den, der har modtaget pålæg om at foretage tilbageholdelse, pålagt pligt til at underrette pantefogden, såfremt vedkommende ophører med at foretage udbetalinger til skyldner. Underretningsspligten omfatter desuden den situation, hvor den, der har modtaget pålæg om at foretage tilbageholdelse ikke foretager udbetalinger til skyldner. Dette forslag er ligeledes i overensstemmelse med indkomstskattelovens § 81.

Det følger af forslaget til stk. 4, at den, der har foretaget tilbageholdelse i henhold til stk. 1 hæfter for betalingen af det tilbageholdte beløb. I stk. 5 gøres den, der har modtaget et pålæg om at foretage tilbageholdelse umiddelbart ansvarlig for betaling af manglende beløb, medmindre vedkommende godtgør, at der ikke er udvist forsømmelighed.

Stk. 4 og 5 er begge udtryk for, at et pålæg om at foretage tilbageholdelse, medfører en slags "debitorskifte", hvor skyldneren udskiftes med den, der har modtaget pålægget.

Med stk. 6 foreslås, at beløb, der er tilbageholdt i henhold til stk. 1, skal forfalde til betaling den sidste hverdag i tilbageholdelsesmåneden med sidste rettidige betalingsdag den sidste hverdag i den efterfølgende måned.

Til § 4

Med § 4 foreslås, at andre kommuner og Hjemmestyret ved udbetaling af overskydende skat, herunder tilbagebetaling efter indkomstskattelovens § 50, kan indtræde for et beløb, der svarer til skatteyderens ubetalte, forfaldne gæld vedrørende skatter, hjælp mod tilbagebetalingspligt, forskudsvis udbetalte underholdsbidrag, lån ydet af boligstøtteudvalget, lån ydet af erhvervsstøtteudvalget og kommunernes lån til erhvervsmæssig virksomhed.

Med bestemmelsen åbnes der adgang for, at en anden kommune end den, der udbetaler overskydende skat og Grønlands Hjemmestyre kan succedere i skat-

teyderens krav på overskydende skat, såfremt skatteyderen har ubetalte, forfaldne skatter eller er i restance med betaling af hjælp mod tilbagebetalingspligt eller forskudsvis udbetalte underholdsbidrag til Hjemmestyret eller en anden kommune end udbetalingskommunen. Det samme gælder såfremt skatteyderen er i restance med betaling af lån ydet af boligstøtteudvalget, lån ydet af erhvervsstøtteudvalget eller kommunernes lån til erhvervsmæssig virksomhed.

Indtrædelsen finder sted på det tidspunkt, hvor skatteyderen modtager meddelelse herom.

Ved indtræden succederes i skatteyderens retsstilling på det pågældende tidspunkt, hvilket bevirker, at den, der indtræder, får samme retsstilling som skatteyderen selv ville have haft i forhold til kravet på den overskydende skat.

Indtrædelsesrettens prioritetsstilling overfor modregning, transport og udlæg afgøres på grundlag af tidsforholdet.

Har fx. den, der udbetaler den overskydende skat, krav der kan bringes i modregning i den overskydende skat, går denne modregning, forud for indtræderens krav på den overskydende skat, såfremt modregning finder sted før det tidspunkt, hvor skatteyderen har modtaget meddelelse om, at der er sket indtræden.

På samme måde gælder det, at har skatteyderen givet transport i kravet på den overskydende skat til tredje mand, forinden der er foretaget indtræden eller har fogedmyndigheden foretaget udlæg forinden indtræden, må indtræderen respektere disse og nøjes med et evt. resterende beløb. Finder disse handlinger sted efter der er sket indtræden, må transporthaveren eller udlægshaveren respektere indtræderens rettigheder.

Hvorvidt en udnyttet indtrædelsesret kan opretholdes i forbindelse med skyldnerens konkurs må afgøres på grundlag af de almindelige omstødsregler i konkurslovgivningen.

Foretages der, efter at den overskydende skat har været anvendt til hel eller delvis fyldestgørelse af indtræderens krav, korrektioner i skatteyderens slutopgørelse vedrørende det pågældende indkomstår, kan eventuelle restskattekrav ikke rettes mod indtræderen, men alene mod skatteyderen.

I stk. 2 foreslås, at den, der forestår udbetalingen af den overskydende skat, skal meddele skatteyderen den skete indtræden. I praksis forventes meddelelsen som hovedregel fremsendt sammen med slutopgørelsen eller afgivet i forbindelse med § 50-udbetalingen.

Som oftest vil der være sammenfald mellem den, der varetager opgaven med tvangsfuldbyrdelse af de pågældende krav og den, der forestår udbetalingen, hvorfor det er fundet hensigtsmæssigt at lade udbetaleren fremsende meddelelsen til skatteyderen. I de situationer, hvor der ikke er sammenfald mellem de pågældende myndigheder, kan den, der ønsker indtræden, rette henvendelse til udbetaleren, der herefter meddeler skatteyderen, at der er sket indtræden.

Til § 5

Det foreslås, at ægtefæller og personer i registreret partnerskab skal hæfte solidarisk for fordringer i medfør af landstingsforordning om leje af boliger samt Hjemmestyrets og kommunernes fordringer på betaling af renovation og skorstensfejning. Endvidere foreslås, at hæftelsen efter stk. 1 alene skal omfatte fordringer stiftet under ægteskabet eller det registrerede partnerskab.

Som det fremgår tager bestemmelsen højde for, at reglerne om registreret partnerskab med baggrund i landstingets udtalelse til rigsmyndighederne vil blive sat i kraft for Grønland inden for en overskuelig fremtid.

Bestemmelsen indebærer, at ægtefæller og registrerede partnere hæfter solidarisk for de nævnte fordringer, når de er stiftet under ægteskabet eller det registrerede partnerskab. Gives der dom eller bevilling til separation eller skilsmis-

se, ophører den solidariske hæftelse for fordringer stiftet efter denne dato. Pantefogden kan således uanset separation eller skilsmisse foretage tvangsinddrivelse af eventuelle restancer vedrørende fordringer stiftet under ægteskabet eller det registrerede samliv.

Fordringer stiftet før indgåelse af ægteskab eller registrering af partnerskab er ikke omfattet af den solidariske hæftelse.

Forslaget har baggrund i, at det ofte er mere eller mindre tilfældigt, hvem af ægtefællerne eller de registrerede partnere, der er registreret som debitor for de pågældende fordringer, og da disse fordringer har direkte sammenhæng med det, man kan kalde ægtefællernes eller de registrerede partners almindelige samliv, og begge har fordel af de ydelser, det offentlige stiller til rådighed, er det anset for rimeligt, at der fastsættes en solidarisk hæftelse for ægtefæller og registrerede partnere.

Det er uden betydning, hvem af ægtefællerne eller de registrerede partnere, der registreres som debitor for fordringerne, idet eventuel inddrivelse af restancer lige så vel kan ske hos den ene ægtefælle eller registrerede partner som hos den anden.

Endeligt foreslås i stk. 3, at bestemmelsen i stk. 1 skal finde tilsvarende anvendelse på Hjemmestyrets og kommunernes fordringer på betaling af daginstitution- og dagplejepladser i det omfang ægtefællerne ikke er pålagt bidragspligt til barnet eller børnene. I øvrigt henvises til bemærkningerne ovenfor til § 1 vedrørende spørgsmålet om hvilke institutionspladser, der tilsigtes omfattet af denne bestemmelse.

Til § 6

Det foreslås, at ved antagelse af virksomheder til udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller modtagelse af ordre på levering af varer eller tjenesteydelser

kan landsstyret eller kommunalbestyrelsen træffe beslutning om at tage hensyn til, om virksomhederne har ubetalt, forfalden gæld vedrørende skatter, afgifter og arbejdsgiveres erhvervsuddannelsesbidrag.

De truffne beslutninger skal udmøntes i form af generelle tjenestebefalinger fra landsstyret respektivt kommunalbestyrelsen. Tjenestebefalingen skal afgrænses til de områder, hvor landsstyret eller pågældende kommune forestår antagelsen af virksomheder.

Reglen har til hensigt at gøre det til et lovligt hensyn for landsstyret og kommunalbestyrelserne at inddrage en virksomheds gæld til det offentlige i forbindelse med antagelse af virksomheden til udførelse af opgaver for de pågældende myndigheder. Den nærmere udformning af de enkelte tjenestebefalinger tænkes overladt til landsstyret respektivt kommunalbestyrelserne således, at der kan tages højde for lokale og andre forhold, der skønnes hensigtsmæssige at inddrage.

Af hensyn til effektiviteten i den foreslåede regel foreslås det at medtage de offentlige krav, der typisk vil kunne opstå i forbindelse med virksomhedsudøvelse, nemlig skatter, afgifter og arbejdsgiveres erhvervsuddannelsesbidrag. Dette er de i praksis mest betydende gældsforhold, der udspringer af erhvervsudøvelsen. Der er samtidig tale om krav, der udspringer af det offentliges forvaltningsvirksomhed (i modsætning til det offentliges forretningsvirksomhed).

Anden gæld til det offentlige, fx. el, vand og varme, der udspringer af det offentliges forretningsvirksomhed, er således ikke foreslået medtaget.

Den gæld, der er tale om, er restancer i form af ubetalte, forfaldne fordringer. En erhvervsdrivendes ikke-afregnede mellemværender med det offentlige, fx. løbende A-skatteafregning, hvor fristen for angivelse og indbetaling ikke er overskredet, er således ikke omfattet.

Træffer landsstyret eller kommunalbestyrelsen således bestemmelse om, at der i

forbindelse med antagelse til udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller modtagelse af ordre på levering af varer eller tjenesteydelser skal tages hensyn til, om virksomhederne har ubetalt, forfalden gæld, må de nærmere betingelser for administrationen af beslutningen samtidig fastlægges. Eks. skal der tages stilling til, hvor stor restancen må være forinden en virksomhed udelukkes fra at kunne antages. Endvidere vil det være nødvendigt at træffe afgørelse om, hvilke typer af opgaver, deres størrelse o.l. beslutningen skal have virkning for. Det er ligeledes nødvendigt, at der tages fornødent hensyn til de geografisk betingede begrænsninger, der kan være med hensyn til hvilke virksomheder, der kan være til rådighed for de pågældende opgaver.

I stk. 2 foreslås, at landsstyret kan fastsætte regler om de i stk. 1 nævnte beslutninger. Landsstyret vil således bl.a. kunne fastsætte regler om, at i tilfælde, hvor Hjemmestyret yder tilskud, rente- og afdragsfrie lån m.v. i forbindelse med en kommunes antagelse af en virksomhed til udførelse af bygge- og anlægsarbejder eller levering af varer eller tjenesteydelser, skal den af landsstyret udstedte tjenestebefaling finde anvendelse.

Til § 7

Som følge af, at pantefogderne til tider har vanskeligt ved at formå vrangvillige skyldnere til at afgive alle relevante oplysninger om deres økonomiske forhold foreslås, at arbejdsgivere, revisorer, ordregivere, købere, transportører, speditører m.m. på begæring skal meddele pantefogden enhver betydende oplysning til brug for pantefogdens inddrivelse af restancer.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i § 8.

Indhentning af oplysninger skal naturligvis ske under iagttagelse af de almindelige forvaltningsretlige principper på området. Det foreslås dog, at der ikke må indhentes oplysninger om skyldnerens rent private forhold, sådan som disse er defineret i landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning § 28.

Herudover vil de i landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning fastsatte regler, herunder om partshøring, finde anvendelse på forholdet mellem skyldneren de offentlige myndigheder.

Særligt vedrørende "ordregivere" bemærkes, at dette omfatter personer, virksomheder m.m., som har afgivet ordre til skyldner på en opgave, eksempelvis om opførelse af en fast ejendom, om levering af varer o.l.

"Købere" dækker ikke alene over købere af varer, men bl.a. også købere af fast ejendom, skib, finansielle aktiver m.v.

Oplysningspligten vil typisk omfatte, hvornår købet er sket eller ordren afgivet, og oplysninger vedrørende mængden, prisen og betalingsformen.

Er der sket levering, er personen, virksomheden m.m. omfattet af "købere", mens de pågældende omfattes af "ordregivere", såfremt pantefogdens forespørgsel fremkommer inden, der er sket levering, men efter der er indgået aftale.

I øvrigt omfatter oplysningspligten velkendte betegnelser, hvorfor disse ikke er nærmere defineret i denne sammenhæng.

Til § 8

Bestemmelsen svarer i alt væsentligt til indkomstskattelovens § 94.

Med bestemmelsen bliver banker, advokater, forsikringsselskaber m.m. pligtige til at afgive en række nærmere bestemte oplysninger til fogedmyndighederne (pantefogderne og politiet) om navngivne personers, herunder juridiske personers, økonomiske forhold, bl.a. omfattende deres indeståender i bankerne, på advokaternes klientkonti, deres lån m.m.

Kompetencen til at indhente oplysningerne er i lighed med, hvad der gælder på skatteområdet henlagt til Skattedirektoratet, som herefter kan afkræve de omfattede virksomheder oplysningerne til brug i forbindelse med en incassosags behandling.

Til § 9

Det foreslås, at landsstyret bemyndiges til at kunne fastsætte bestemmelser om opkrævning af betaling i forbindelse med pantefogdernes inddrivelsesvirksomhed.

Til § 10

Det foreslås, at landsstyret bemyndiges til at kunne fastsætte bestemmelser om inddrivelse af fordringer i landstingslove og -forordninger som nævnt i forslaget § 1.

Landsstyret vil således bl.a. kunne fastsætte bestemmelser om varsling af skyldnere m.m. i forbindelse med foretagelse af udlæg for fordringer efter denne landstingslov.

Til § 11

Det foreslås, at den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed overtræder § 3 ved at undlade at efterkomme et pålæg om at foretage tilbageholdelse i udbetalinger, der tilkommer skyldner, eller ved at undlade at indbetale tilbageholdte beløb rettidigt, kan idømmes bøder, herunder dagbøder.

På samme måde foreslås i stk. 2, at den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader at afgive oplysninger som nævnt i § 7 og § 8 eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger kan idømmes bøder, herunder dagbøder.

Endeligt foreslås, at er en af de i stk. 1 eller 2 nævnte overtrædelser begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bøde ansvar. Er overtrædelserne begået af staten, hjemmestyret, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 64 i landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v., kan der pålægges staten, hjemmestyret, kommunalbestyrelsen eller det kommunale fællesskab som sådant bødeansvar.

Til § 12

Det foreslås, at landstingsloven træder i kraft den 1. januar 1996.

Endvidere foreslås, at §§ 2, 3, 4, og 6 får virkning for fordringer stiftet den 1. januar 1991 eller senere, og at § 5 får virkning for fordringer stiftet den 1. januar 1996 eller senere.

Når §§ 2, 3, 4 og 6 foreslås at få virkning fra 1. januar 1991, skal dette bl.a. ses på baggrund af reglerne om forældelse i 1908-loven, i medfør af hvilken en række fordringstyper som udgangspunkt forældes i løbet af 5 år. Hovedparten af de af denne landstingslov omfattede fordringer er omfattet af 1908-loven, hvorfor det er fundet hensigtsmæssigt at lade de nævnte bestemmelser få virkning fra 1. januar 1991.

Almindelige bemærkninger

Med baggrund i Landstingets og Landsstyrets drøftelser om beskyttelse af feriegodtgørelse m.v. mod løntilbageholdelse foreslås der indsat en bestemmelse i forslaget til landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige.

Forslaget bevirker, at der ikke kan foretages tilbageholdelse i feriegodtgørelse, særlig feriegodtgørelse, ferietillæg og løn under ferie, hvilket bl.a. skal ses på baggrund af, at det er muligt for ansatte, der har ret til løn under ferie, at anmode om i stedet at få udbetalt feriegodtgørelse, ligesom ansatte, der har oppebåret feriegodtgørelse, i løbet af et optjeningsår kan overgå til stillinger, der giver ret til løn under ferien.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Forslaget undtager feriegodtgørelse, særlig feriegodtgørelse, ferietillæg og løn under ferie fra tilbageholdelse, i det omfang disse ydelser maksimalt udgør 15 % af lønnen i optjeningsperioden. Grænsen på 15 % er indsat for, at der skal være et rimeligt forhold mellem feriegodtgørelsen m.v. og den optjente løn, således at hvis feriegodtgørelsen m.v. udgør mere end 15 % af den optjente løn, skal den tilbageholdelsespligtige (arbejdsgiveren) foretage tilbageholdelse i den del, der overstiger 15 %. Det bemærkes, at efter den i dag gældende landstingslov om ferie udgør feriegodtgørelsen 12 %, mens den efter den danske ferielov udgør 12,5 %.

Ved vurdering af om en udbetalt feriegodtgørelse m.v. ligger inden for grænsen på 15 % af lønnen, benyttes de i §§ 16 og 17 i landstingslov nr. 22 af 25. oktober 1990 om ferie anvendte beregningsmetoder. Har modtageren (den ansatte) af feriegodtgørelse m.v. opsparet rettigheder, der vedrører årene før den forudgående optjeningsperiode, skal disse henføres til deres oprindelige optjeningsperiode. På samme måde skal feriegodtgørelse m.v., der udbetales i forbindelse med modtagerens fratreden henføres til de respektive optjeningsperiode.

Udgør feriegodtgørelsen m.v. mere end 15 % af lønnen hæfter den tilbageholdelsespligtige efter de almindelige regler om tilbageholdelse for beløb der er eller burde have været tilbageholdt i den del af feriegodtgørelsen m.v. som overstiger 15 % af lønnen.

Forslaget omfatter alle udbetalinger af feriegodtgørelse m.v., der i henhold til gældende regler om tilbageholdelse kan ske tilbageholdelse i. Forslaget undtager feriegodtgørelse m.v. fra tilbageholdelse og aftaler om tilbageholdelse, uanset om feriegodtgørelsen m.v. ydes i henhold til reglerne i landstingslov om ferie, en særskilt individuel aftale mellem arbejdsgiveren og den ansatte, eller der mellem parterne, herunder parternes organisationer, er indgået aftale om, at den danske ferielov eller lignende skal finde anvendelse på disse forhold. Forslaget finder dog kun anvendelse, såfremt den ansatte som led i ansættelsesforholdet optjener feriegodtgørelse m.v. til senere udbetaling. Udenfor forslaget falder således ansættelsesforhold, hvor der ikke optjenes feriegodtgørelse m.v. og ansættelsesforhold, hvor lønnen omfatter feriegodtgørelsen m.v. eller denne løbende udbetales sammen med lønnen, jf. bekendtgørelse nr. 27 af 5. august 1991 om undtagelse fra landstingslov om ferie.

Såfremt feriegodtgørelsen m.v. maksimalt udgør 15 %, skal den tilbageholdelsespligtige (arbejdsgiveren) undlade at foretage tilbageholdelse i feriegodtgørelse m.v., uanset at vedkommende har modtaget et tilbageholdelsespålæg vedrørende den ansatte. Istedet skal den tilbageholdelsespligtige senest den sidste hverdag i måneden efter udbetalingen fremsende en underretning til pantefogden om, at vedkommende har undladt at tilbageholde i den til den pågældende modtager udbetalte feriegodtgørelse m.v.

For så vidt angår særlig feriegodtgørelse og ferietillæg kan den tilbageholdelsespligtige undlade at underrette pantefogden, såfremt der er fast praksis for, at disse ydelser udbetales uafhængigt af det tidspunkt hvor den ansatte afholder sin ferie. Dette gælder dog alene i forbindelse med udbetaling af særlig feriegodtgørelse og ferietillæg.

Til nr. 2

Som konsekvens af, at der foreslås indsat en ny § 4, foreslås den hidtidige § 4 og efterfølgende paragraffer rykket og tildelt nye paragrafnumre.

Til nr. 3

Det foreslås, at såfremt en arbejdsgiver forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader at afgive de oplysninger, som er omfattet af § 4, stk. 3, eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, kan pågældende idømmes bøde, herunder dagbøder. Dette sker ved at indsætte en henvisning til § 4, stk. 3 i § 12, stk. 2.

Almindelige bemærkninger

På EM 1995 besluttede Landstinget at udskyde 2. og 3. behandlingen af forslag til landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige til FM 1996.

Som led i forslaget indgik det, at landstingsloven skulle træde i kraft den 1. januar 1996. Samtidig har Justitsministeriet for at imødegå enhver tvivl besluttet, at foreslå Folketinget en ændring af lov om rettens pleje i Grønland der præciserer, at Landstinget har kompetence til at udstede en landstingslov på området. Justitsministeriet påregner, at forslaget kan færdigbehandles af Folketinget inden dettes sommerferie.

Hensigten med forslaget til ændring af forslaget til § 12 er dels at ændre ikrafttrædelsestidspunktet, dels at sikre at landstingsloven ikke træder i kraft før ændringen af lov om rettens pleje i Grønland.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Det foreslås, at § 12 i forslaget til landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige skal udgå. Istedet foreslås indsat en bestemmelse, der bemyndiger landsstyret til at fastsætte landstingslovens ikrafttrædelsestidspunkt, hvilket kan ske ved udstedelse af en bekendtgørelse herom.

I overensstemmelse med det oprindelige forslag til § 12 foreslås det i stk. 2 og 3 fastsat, fra hvilket tidspunkt landstingslovens bestemmelser skal have virkning.